

[Landbrugsministeren]

virkning, at danske virksomheder ikke har kunnet efterkomme visse eksportordrer. Dette har svækket den danske margarineindustri konkurrenceevne på et tidspunkt, hvor der skønnes at være mulighed for en stigende eksport af margarine, og det anses derfor af såvel afsætnings- som beskæftigelsesmæssige årsager for at være velbegrundet at gennemføre en bestemmelse, der giver adgang til at dispensere.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdi af egen bolig m.v.).

(Lovforslag nr. L 12).

Lovforslaget, der er i overensstemmelse med det skattepolitiske forlig i april 1981, går ud på at fastsætte regler for beregning af lejeværdi af egen bolig for indkomståret 1982 og senere indkomstår.

Efter forslaget beregnes lejeværdien på grundlag af de årligt ansatte kontantejendomsværdier. For indkomståret 1982 beregnes lejeværdien således på grundlag af 17. almindelige vurdering, omregnet til kontantværdi. For de følgende indkomstår reguleres beregningsgrundlaget efter den årlige regulering af kontantejendomsværdien, der i henhold til vurderingsloven foretages under hensyn til prisudviklingen. Efter de regler, der gælder for 1981, beregnes lejeværdien normalt på grundlag af 16. almindelige vurdering med tillæg af 35 pct.

Der stilles endvidere forslag om, at beregningsgrundlaget for lejeværdiberegningen forskydes fra i 1981 at være den seneste vurdering inden indkomstårets udløb til at være den seneste ejendomsværdi inden indkomstårets begyndelse.

I de tilfælde, hvor der inden indkomstårets udløb er afholdt forbedringsudgifter på mere end 200.000 kr., som ikke indgår i en ejendomsvurdering før indkomstårets begyndelse, foreslås beregningsgrundlaget forhøjet med de afholdte udgifter. For 1981 indgår sådanne ejendomsforbedringer i beregningsgrundlaget med 80 pct. af de afholdte udgifter.

I de tilfælde, hvor der ikke er foretaget nogen vurdering inden indkomstårets begyndelse, foreslås det, at beregningsgrundlaget opgøres som 70 pct. af anskaffelsessummen. I 1981 opgøres beregningsgrundlaget for sådanne ejendomme som 80 pct. af anskaffelsessummen.

Fra 16. til 17. almindelige vurdering er ejendomsværdien for identiske ejerboliger ved normal prioritering i gennemsnit steget med ca. 39 pct. De ny regler om omregning til kontantværdi bevirker imidlertid, at de kontante ejendomsværdier ved 17. almindelige vurdering i gennemsnit bliver ca. 5 pct. lavere end de gamle ejendomsværdier.

I 1981 beregnedes lejeværdierne som nævnt af ejendomsværdierne ved 16. almindelige vurdering forhøjet med 35 pct. Dette beregningsgrundlag er ca. 42 pct. højere end det ny beregningsgrundlag, der bygger på kontantværdien.

På denne baggrund foreslås lejeværdiprocenten forhøjet fra 1,7 i 1981 til 2,5 i 1982.

For personer over 67 år anvendes en særlig lav procentsats. Denne procent er i forslaget fastsat til 1,2. Den tilsvarende procent for 1981 er 0,8.

I det omfang beregningsgrundlaget overstiger et grundbeløb på 646.300 kr., beregnes lejeværdien efter forslaget med 7,5 pct. for alle skatteydere. Grundbeløbet foreslås prismsreguleret, således at beløbsgrænsen for indkomståret 1982 vil være 700.000 kr. Efter de for 1981 gældende regler beregnes lejeværdien som 5 pct. af den del af beregningsgrundlaget, der overstiger 1 mill. kr.

De foreslåede regler skønnes at ville forøge den samlede lejeværdi med 2 pct. fra 1981 til 1982.

Standardfradraget foreslås beregnet efter samme principper som i 1981, men ligesom ved beregningen af lejeværdien anvendes den årligt ansatte kontantejendomsværdi som grundlag. Standardfradraget beregnes med 1 pct. og udgør mindst 400 kr. og højst 2.000 kr. pr. selvstændig lejlighed.

Forslaget skønnes at ville indbringe et samlet indkomstskatteprovenu, der er ca. 150 mill. kr. større end det beløb, som en lejeværdiberegning efter reglerne for 1981 ville indbringe.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til en velvillig behandling i tinget.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af postloven.
(Lovforslag nr. L 13).

Den seneste generelle portoforhøjelse fandt sted pr. 2. januar 1981.

Postvæsenets driftsudgifter er i 1981 steget med ca. 570 mill. kr. som følge af pris- og lønstigninger i løbet af året.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, forventes postvæsenets nettodriftnesultat i 1981 at udvise et underskud på ca. 665 mill. kr. Som følge af pris- og lønstigninger i løbet af 1982 skønnes underskuddet uden takstforhøjelser for finansåret 1982 at blive ca. 1.100 mill. kr.

Det må derfor anses for påkrævet, at der gennemføres en forhøjelse af posttaksterne for at undgå en større forringelse af postvæsenets nettodriftnesultat for finansåret 1982.

Der er dog kun tale om en ajourføring af indtægtsniveauet, idet de foreslåede forhøjelser sammen med en samtidig forhøjelse af de administrativt fastsatte takster er beregnet at give et merprovenu på ca. 426 mill. kr. i 1982. I forslaget til finanslov er forudsat en stigning på 401 mill. kr. Forhøjelserne svarer til ca. 690 mill. kr. i merprovenu på årsbasis.

Vedrørende de lovbestemte takster, dvs. taksterne for breve, postkort, tryksager, postanvisninger og dagblade samt uge- og månedsblade og tidsskrifter, skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Portoniveauet i Danmark er også efter forslagets gennemførelse lavere end portoniveauet i de fleste andre lande, som vi kan sammenligne os med.

Danmarks Statistik har oplyst, at de foreslåede takstforhøjelser vil påvirke pristallet med 0,04 point.

Taksterne for visse forsendelsesarter er pålagt merværdiafgift, og der vil derigennem fremkomme en årlig merindtægt for statskassen på ca. 22 mill. kr.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft pr. 17. maj 1982. For bladtaksterne foreslås forhøjelserne gennemført ad 2 gange, den 1. juli 1982 og den 1. januar 1983.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til tingets velvilige behandling.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

(Lovforslag nr. L 14).

Forslag til lov om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet i anledning af forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse.

(Lovforslag nr. L 15).

Miljøbeskyttelsesloven bestemmer, at den skal revideres i dette folketingsår.

Miljøbeskyttelseslovens vedtagelse i 1973 betegnes ofte – og med rette – som miljøreform. Den var udtryk for en bred erkendelse af forureningsproblemerne alvor, og den betød en afgørende styrkelse af samfundets indsats over for forureningen.

Det kan man måske ikke umiddelbart læse ud af miljøbeskyttelsesloven. Den er en rammelov. Men rammerne har virket efter hensigten. Kommunerne, amtsrådene, hovedstadsrådet og de centrale myndigheder, der har arbejdet inden for denne ramme, har vist vilje og evne til at opnå resultater.

Miljøministeriet har undersøgt miljøbeskyttelseslovens virkninger. Miljøstyrelsen har udgivet flere rapporter om det, og jeg selv har i en redegørelse af 8. maj 1981 til folketingets miljø- og planlægningsudvalg draget nogle konklusioner af opfølgingsarbejdet.

Disse konklusioner er kort gengivet i de almindelige bemærkninger til dette lovforslag. De viser, at miljøbeskyttelsesloven også i de kommende år kan fungere som en hensigtsmæssig ramme for miljøbeskyttelsesarbejdet i Danmark. Derfor foreslås der ingen ændringer i lovens grundlæggende principper.

Visse punkter i loven har dog været genstand for megen debat.

Det gælder for det første spørgsmålet om, hvem der kan klage over en afgørelse. Det har virket urimeligt, f.eks. i en sag om spildevandsudledning i Lille Bælt, at ingen kunne indbringe sagen for miljøstyrelsen og eventuelt for miljøankenævnet under henvisning til